

РЕШЕНИЕ

№ 471

гр. София, 29.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **8809** по описа за **2020** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на К. Л. Б. срещу РЕШЕНИЕ № 129349 от 23.06.2020г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 11 състав, постановено по нахд № 4998/2020г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, поради постановяването му при допуснати съществени процесуални нарушения. Касаторът твърди, че е бил лишен от възможността да упражни правото си на защита, защото съдът не се е произнесъл по направените от него доказателствени искани за събиране на относими писмени и гласни доказателства. Решението не съдържа мотиви, а съдът е формирал външното си убеждение без да събере поисканите от него доказателства. Съдът е постановил своето решение само на база на констатациите в АУАН и по твърденията в НП, без да предостави възможност на оспорващия да се защити.

Касаторът моли да бъде отменено решение от 23.06.2020г. на СРС, НО, 11 състав по нахд № 4998/2020г. и делото да се върне за ново разглеждане от друг съдебен състав. Ответникът по касационната жалба- **СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ** не изразява становище по нейната основателност.

Представителят на **СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА** дава заключение за неоснователност на жалбата и моли решението на СРС да бъде потвърдено, като

правилно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА.

Със съдебно решение № 129349 от 23.06.2020г. по нахд № 4998/2020г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 11 състав е потвърдил наказателно постановление /НП/ № 20-4332-004006 от 16.03.2020г., издадено от Началник група в отдел „Пътна полиция”- СДВР, с което на основание чл.182 ал.1 т.6 от ЗДвП на К. Л. Б. е наложено административно наказание –глоба в размер на 700.00 /седемстотин/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца за нарушение по чл.21 ал.1 от ЗДвП.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал и приел писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че касаторът е извършил вмененото му административно нарушение по чл. 21 ал.1 от ЗДвП, а в хода на административно-наказателното производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да са ограничили или накърнили упражняване на правото му на защита.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 11 състав. По смисъла на тази разпоредба съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материално-правни норми.

На 17.12.2019г. в 11.00 часа е установено, че касаторът К. Л. Б. в [населено място], по [улица] посока на движение от [улица]към [улица]е управлявал лек автомобил „Рено клио” с рег. [рег.номер на МПС] с превишена скорост от 103 км./ч. при ограничение на скоростта в населено място от 50 км./ч. Нарушението било заснето с техническо средство- система за видеоконтрол тип „TFR1-M“ № 560, клип № 9199, преписка № ПК-3/0252/2019г., записваща и заснемаща дата, час, място, скорост и рег. № на МПС. В тази връзка в присъствието на двама свидетели е съставен акт за установяване на административно нарушение № 086410/21.02.2020г. Въз основа на изготвения акт е издадено обжалваното пред първата инстанция наказателно постановление от органите на СДВР.

При анализ на всички събрани доказателства, настоящият състав на съда приема, че съдебното решение е неправилно и е налице основанието за неговото касиране по чл.348 ал.1 т.2 във вр. ал.3 от НПК във връзка с което излага следните правни съображения:

Атакуваното съдебно решение е постановено при отсъствие на проверка на доказателствата и в този смисъл-липса на мотиви по основните направени от касатора оплаквания. Изводите на съда не са конкретни, а бланкетни и приложими към всяко едно потвърдително решение за повдигнато административно-наказателно обвинение по чл.21 ал.1 от ЗДвП. Производството пред СРС е въззивно по своя характер и се провежда по процесуалните правила, регламентирани от НПК. Съобразно чл.339 ал.2 от НПК, въззивната инстанция посочва основанията, поради които не приема доводите, изложени в подкрепа на жалбата. Поради това се налага извода, че СРС не е

развил мотиви в резултат на самостоятелна преценка на всички доказателствата по делото и на аргументите на страните за конкретното нарушение. Липсата на формирани правни изводи по наведените от К. Л. Б. доводи опорочава съдебното решение и е основание за неговата отмяна. Жалбата с вх. № 433200-33248/26.03.2020г. е подробна, в нея се съдържат твърдения за нарушение на процесуалния и материалния закон, но съдът не е взел отношение по нито едно от тях, а е възприел изцяло изложеното в наказателното постановление. Действително съдът може да приеме фактическите обстоятелства и съображения на едната страна, но следва да посочи аргументите за това и да обясни своите съждения, относно основателност или неоснователност на възраженията на другата страна - в случая на К. Л. Б.. Липсата на произнасяне по чл.339 ал.2 от НПК съобразно константната съдебна практика е равнозначно на липса на мотиви и винаги съставлява съществено нарушение на процесуалните правила- основание за отмяна на опорочения съдебен акт.

В този аспект, съдът добавя, че тежестта на доказване в административно-наказателното производство, лежи върху наказващия орган по аргумент от чл.84 ЗАНН във вр. чл.103 ал.1 от НПК. Безспорно е, че в преценката си дали да издаде НП последният се базира на констатациите в АУАН и последните в рамките на производството по налагане на административни наказания се приемат за верни до доказване на противното. Това не е така обаче в съдебното производство, тук те нямат обвързваща доказателствена сила. В него съдът е длъжен да проучи фактите, чрез допустимите доказателствени средства и да прецени има ли извършено нарушение с посочената правна квалификация. СРС не е разгледал и изследвал всички доказателства, а безкритично е възпроизвел изводите на ответната страна, без да направи цялостен и всеобхватен анализ на действително осъществилата се фактическа обстановка. В производството, развиващо се по правилата на чл.59-чл.63 от ЗАНН във вр.чл.313-чл.340 от НПК, съдът е длъжен да изясни фактическата обстановка, чрез допустимите доказателствени средства и да обсъди има ли извършено нарушение с правна квалификация чл.21 ал.1 от ЗДвП. Разкриването на обективната истина по делото, независимо от тежестта на доказване и пасивността на страните, е приоритет за дейността на съда, поради което законодателят му е предоставил възможност не само по искане на страните, но и по свой почин (т.е., служебно) да събира доказателства, когато това се налага за разкриване на обективната истина.

В жалбата с вх. № 433200-33248/26.03.2020г. са отправени към съда доказателствени искания за събиране на конкретно посочени доказателства. Действително част от тях по т.1, т.2, т.3, т.6, т.10 са приложени и приети по делото. За останалите искания на оспорващия липсва произнасяне на съда в открито съдебно заседание на 18.06.2020г. по допускането и събирането им.

От друга страна в касационното производство не се решава материалноправния спор между страните, а същото има за предмет преценката относно правилността, респ. допустимостта и действителността на въззивното решение. К. съд изследва съответствието на решението с материалния закон, въз основа на фактите, установени от първата инстанция. Дейността му се свежда единствено до проверка, дали фактите са подведени правилно под хипотезата на правната норма и дали правилно са приложени предвидените в нея правни последици. При това положение произнасянето за първи път от настоящата инстанция по наведените във въззивната и касационна жалба твърдения и възражения е недопустимо, защото би довело до лишаване на

страните от една инстанция при разглеждане на възникналия между тях спор. Ето защо, обжалваното решение от 23.06.2020г. следва да бъде отменено и делото върнато за ново разглеждане от друг състав на районния съд, който да направи анализ на събраните доказателства и даде обоснован и мотивиран отговор на въпроса за законосъобразността на издаденото НП № 20-4332-004006 от 16.03.2020г. и съставомерността на вмененото на К. Л. Б. нарушение. Съобразно приетите за установени обстоятелства съдът, следва да квалифицира фактите и да направи съответните правни изводи, които да изложи в мотивите на решението. СРС трябва да се произнесе по направените доводи и възражения на страните, както и по искането за събиране на други конкретно посочени доказателства и да обоснове тяхното приемане или изключване при постановяване на правния резултат.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция заключава, че съдебното решение от 23.06.2020г. на СРС, НО, 11 състав е неправилно на основание чл.348, ал.1, т.2 от НПК и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде отменено, а делото върнато за повторно разглеждане от друг съдебен състав. Не се констатираха служебно основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав на основание чл.222 ал.2 АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ решение № 129349 от 23.06.2020г., постановено по нахд № 4998/2020г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 11 състав, като:

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

